

Irena HERENČIĆ

TVOJA*

Zapleti mi svoje prste vu lasi
I kušleca stiha spust za vrat,
Štisi me k sebi i želju mi vgasi,
Ostani dok mesec ne otide spat.

Zapleti mi v lasi vse zlatne senje,
Ja vusnice tople i sebe ti dam.
Fest imam te rada i nebrem te menje
i ničija več ne bodem znam.

Zaprla bum oči dok me buš dragal,
Pozabila vse - i da je greh,
Dok slatke buš reči z vanjkuša lagal,
Šepetal na vuho i tiral me v smeh.

** 1. nagrada za tekst na Festivalu kajkavske popevke "Krapina 2002."*

Maca JAMBREŠIĆ ŠTEFANIĆ

MOJ DRAGI PODRAVSKI KRAJ

Podravina draga, rodni kraj moj lepi,
vu tebi je meni najlepše živeti.
vu tebi je dom moj, de sem se rodila,
tu me draga mati prvu reč vučila.

A čovek podravski poznati je po delu,
Moči se, skrbi, vu gradu i vu selu,
Ako i otide na delo v drugi kraj,
Ne bo on tam dogo, vrnol se bo nazaj.

Polek reke Drave nanizana sela,
v lepe bele grade sikam pot me pela,
do kot mi joči sižo vidim rodno pole
bilogorske brege, šumico i dole.

Nigdi neje lepše kak je tu vu tebi,
Pak kak onda nazaj povrnol se nebi,
Tu lepše diši cvetje, tu sonce lepše sveti,
Vse nam je tu življenje, tu moramo i vmreti.